

Białka Tatrzańska-i búcsú – 2019. október 26-28.

Október 28. a katolikus egyházban hagyományosan Szent Simon és Szent Júdás Tádé apostolok ünnepe. A lengyelországi Białka Tatrzańska templomában sem maradhat el ennek ünneplése. Lengyel telepések, Białka Tatrzańskáról és környékéről költöztek Magyarországra, azon belül is Derenkre több, mint háromszáz évvel ezelőtt.

A Miskolci Lengyel Nemzetiségi Önkormányzatnál már hagyománynak számít, hogy október utolsó hétvégéjén ellátogatunk a két szent emlékére rendezett búcsúra és, ha már ott vagyunk, akkor mindig beiktatunk egy kis történelmi/kulturális felfedezést, ami idén sem maradhatott el. Idén a MLNÖ 15 fővel képviseltette magát a rendezvényen, azonban rajtunk kívül még ott voltak a megyéből Sajószentpéterről, Szögligetről és Ládbesenyőről, így összesen olyan 80 fő képviselte a borsodi lengyelséget ezen a szép ünnepen.

De nézzük sorban, milyen is volt a hétvégénk?

Szombaton reggel indultunk Lengyelország felé, ahol az első állomásunk Nowy Targ volt, ahol szebbnél szebb dolgokat láthattunk a piacon sétálgatva.

Ezután, tovább utaztunk Białka felé, itt elfoglaltuk a szobákat a Lawenda (Levendula) panzióban. Egy kellemes ebéd után a csapat egy részével elmentünk fürdeni a Terma Bania fürdőbe, amit tavaly óta kibővítettek és felújítottak. Nagyon jó volt és hangulatos. Azonban szomorúan kellett látnunk, hogy idén a Tátra bizony kopasz volt: a nyár folyamán valahol úgy elhagyta a hősipkáját, hogy még most sem sikerült megtalálnia. Reméljük, hogy mire eljön a karácsony, újra szépséges, havas pompáját mutatja majd az arra látogatóknak.

Fürdőzés után átsétáltunk a „Na Kamieńcu” elnevezésű szomszédos panzióba, ahol a Borsodból érkezett lengyel-magyar vendégekkel, közösen vacsoráztunk és kellemesen töltöttük az estét, aminek mint mindig fénypontja a górali zenészek voltak.

Vasárnap reggeli után ellátogattunk Czarna Górába (Feketebérc), ahol megkoszorúztuk a tavaly felállított emléktáblát, melyet a 100 éves Lengyel Függetlenség tiszteletére állíttatott a Miskolci Civil Összefogás Fórum Klub.

A tábla felirata:

*„Az ezeréves lengyel-magyar határ. A két nemzet barátsága és a magyarországi Derenkre
elszármazottak emlékére állíttatta Lengyelország centenáriumi évében
Civil Összefogás Fórum Klub Miskolc
Feketebérc, 2018. november 11.,,*

A koszorú elhelyezése után elénekeltük a magyar, majd a lengyel himnuszt.

Ezután átmertünk Jurgów faluba, ahol szándékunkban állt megkeresni a régi Osztrák-Magyar Monarchia és Galícia (Lengyelország) határát jelölő jelzőoszlopot. Keresés közben rábukkantunk egy régi fűrészmalomra. A jelenlegi malom 1977-ben épült fel, mikor is az előző - amely a XIX. században épült -, leégett. A malom mellett rátaláltunk a jelzőoszlopra is, ahol próbáltuk kitalálni, hogy melyik oldal is volt a magyar és melyik a lengyel. Mókás volt. Jurgów után megnéztük Bukowina Tatrzańskában a kis bazárt, majd visszatértünk a szállásunkra, ahol finom ebéd várt minket.

Ebéd után Zakopanéba mentünk. Először a gyönyörű Fatimai Szűzanya templomot néztük meg, melyet teljesen góral stílusban építettek, Szent II. János Pál pápa merénylete után a helyiek. Szewczuk Annának köszönjük, hogy olyan sok érdekességet mesélt nekünk a templom történetéről. Aki arra jár, ne hagyja ki, mert valóban nagyon szép mind a templom, mind a

környéke. A templom után mindenki szétszéledt. Volt, aki a zakopanei piacon, mások a bevásárló utcában kóboroltak és nézelődtek/vásárolgattak.

Hétfőn délelőtt a hagyományos búcsúszentmisén tettük tiszteletünket, ahol két nyelvű – lengyel és magyar – volt a szentmise. A magyar miséztető pap Takács Alajos atya volt, Sajószentpéterről. A szentmisén Szewczuk Anna fordította magyarra a lengyel pap köszöntőjét a magyar delegáció számára.

A szentmise után részt vettünk a körmentben, ami idén sajnos nagyon rövidre sikeredett, mert elkezdett esni az eső. Ennek ellenére nagyon szép volt.

Ebéd után elköszöntünk a Lawendától és a háziaktól, majd egy rövid bevásárlás után elindultunk Magyarország felé, elköszönve Białka Tatrzanskától és a Tátrától.

Azt viszont már most biztosan tudom, hogy jövőre mindenképpen visszatérünk. Addig is, reméljük, hogy 2020. júliusában találkozunk Derenken.

Írta: Szabó Mónika

Fényképek: Rémiás Emőke, Zsótér Judit, Szabó Mónika